

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrto leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštne proste.

Dne 4. septembra v Maribor!

Bili so časi, in iz teh časov še živijo ljudje, ki so se pri vsakem političnem koraku vprašali: Kaj bodo k temu rekli nasprotniki, ali nas ne bodo smešili in napadali? To je znamenje bojazljivih ljudi brez suvočih sil in smotrenega delovanja. V naših vrstah ni več takih ljudi! Naše prvo vprašanje je dandanes: Kaj bo koristilo našemu narodu? In napadanje in smešenje od strani nasprotnikov za nas ne pomeni več, nego dokaz, da nas vidijo pri delu.

Različni neuspehi na združnem polju so nas uverili, da je našemu narodu treba za napredek v narodno-gospodarskem oziru izobrazbe in zopet izobrazbe. In vedeli smo, da mu izobrazba ne bo škodila tudi v boju za narodne pravice in za osvojenje različnih samoupravnih zastopov. Ljudstvu kričati: „Ljubite narod, branite domovino!“ zraven pa ga pustiti v duševni temi in umstveni odvisnosti, to ni bilo po našem ukusu, ker se tako narod ne more dvigniti na višjo stopinjo omike in se dejstveno ne more ohraniti v tekmovalju z napredujočimi sosedi. Zato smo se z mladeniško navdušenostjo poprijeli dela za izobrazbo našega naroda in vzbujali zaspana bralna društva ter snovali nova. Imeli smo med Slovenci in narodnimi nasprotniki mnogo sovražnikov in sramotilcev, toda šli smo mimo njih na dnevni red.

Vršile so se veselice s programatičnimi

govori, prirejali so se navduševalni mladeniški shodi, začela so se poučna predavanja, sprva v zvezi z veselici, potem sama, in nazadnje so se ustvarjali v društvih krožki, kjer so se društveniki načrtoma in sestavno učili za življenje važnih, resnih predmetov. Tako je bilo v društvi, ki so radovoljno sledila našemu klicu, a v obče se je v vseh društvi delalo več za narodno probujo in izobrazbo, nego kdaj poprej.

Kdor je razsoden, ne more zahtevati, da bi naše današnje delo že jutri obrodilo popoln sad. A vendar brez sadu ni ostalo naše delovanje in sicer so se nasledki pokazali ravno najbolj tam, kjer so ga naši domači nasprotniki najmanj pričakovali: v narodnem boju. Kdo je izvojeval občinske volitve zadnjega časa naši narodni stvari v korist, če ne ravno oni, ki so se napajali ob navdušenju našega novejšega gibanja?

Dne 4. septembra stopi organizacija naših nepolitičnih društev iz cele Slovenije v Mariboru skupaj, da zbere svoje člane in se posvetuje, kako zanesti navdušenje za izobrazbo v zadnjo slovensko koč, oziroma kako poglobiti dosedanje delovanje. Kličemo ter vabimo torej vse, ki se zanimajo za delovanje po društvi, da pridejo dne 4. septembra gotovo v Maribor! Učili se bomo, in če nam tega ni treba, spoznavali se bomo s svojimi somišljeniki in se navduševali za nadaljno krepko delovanje. Na delo krščansko!

Politični ogled.

Avstro-ogrska država je v nevarnosti, ker večina državnih poslancev na Ogrskem noče več nobene skupnosti z našo državo polovico razven osebe našega presvitlega cesarja. Sedaj si tostranski in onostranski ministri neprenehoma tarejo glave, kako bi večino državnega zbora ogrskega spravili v pravi tir. Sedanje razmere v Avstro-Ogrski so pač hudo maščevanje, ker so v Avstriji in Ogrski vlade vedno zatirale Slovane, zraven pa na vse mogoče načine pospeševale pri nas nemštvo, na Ogrskem madžarstvo. Hvala za to je, da so postali Nemci in Madžari prevzetni, in da hočejo Nemci pod prusko kapo, Mažari pa postati samostojni.

Slovensko krščansko misleče dijaštvo je imelo dne 22. t. m. v Ljubljani svoj IV. sestanek. Krščanska, ljudstvu prijazna misel prodira tudi med visokošolskim dijaštvom in upati je, da bodo kmalu izginili med nami študirani ljudje, ki so se sramovali stisniti žuljavo kmetško in delaysko roko v prijazni pozdrav. „Slovenska dijaška zveza“ je imela ob tej priliki redni občni zbor ter si izvolila novega predsednika modroslovca Dolence ter nov odbor. Štajerski slovenski dijaki dobijo pri tej zvezi z bratsko prijaznostjo vsa pojasnila, ki se tičejo dijaškega življenja in dijaških potreb, posebno gg. abiturijenti, ki se bodo posvetili vseučilišnim študijam.

Mirovno pogajanje. Poročila, ki prihajajo sedaj o mirovni pogajanjih, so zelo nezanesljiva. En dan pride novica, da so ruski poslanci izgubili vse upanje na sklep miru, drugi dan se že poroča, da se vrši pogajanje v redu. Istotake novice prihajajo od

LISTEK.

Najnovejša narodna pravljica.

Prijatelj dragi, ljubi moj,
Ne hodi mimo, le postoj,
Poslušaj, kaj Ti zdaj povem,
Povej naprej še vsem ljudem,
Ves svet naj zve,
Ves svet naj ve,
Kaj danes mi teži srce!
Čuj!
V dolini tibi mesto je,
Cveti ko krasna rožica;
Ta rožica ni pisan cvet,
Ta rožica je cvet deklet:
Zakleta je devičica,
Prežalostna samičica.
Psoglavci že snubili jo,
Oropali pa Turki so;
In snubil jo sam kralj Matjaž,
Njen hudi ogrski mejaš,
Jo snubil je, zasnuvil ni,
Ker ona hrabro se drži.
Zdaj pride pa peklenšček sam,
Prilizne se v njen krasen hram,
Kot jež lisico stiskal je,
Stoletja to ž njo dela že.
Zajeta pa devičica,

Prežalostna samičica,
Spet zbuja se, preraja se,
Sovražnih spon se rešit če.
Glej, Tebe tudi vabi zdaj,
Le pridi k njej v prekrasni raj;
Tu vitezev bo čilih roj,
Devojk pa krasnih kar nebroj;
Prepevali, gostevali,
Vstajenje rože slavili.
Ta rožica ni pisan cvet,
Ta rožica ni cvet deklet,
To ni zakleta devičica,
Prežalostna samičica;
To Bistrica Slovenska je,
Ki vabi Vas, prijatelje;
Le pridite obiskat me,
Odprto čaka Vas srce;
Prijazno Vas sprejela bom,
Prisrčno Vas objela bom;
Ne mudi se, požuri se,
Ker dan se približuje že,
Ko spet se pesem pela bo,
Ki ni se čula let sto in sto:

Sem Slovenska Bistrica,
Lepo imam ime,
Pa ga vredna biti čem,
Hrabro imam srce;
Ljubi moj pa narod je,
Ki je danes združil se,

Da proslavi mesto to,
Lepo Slovensko Bistrico.

Kedaj? — V nedeljo, dne 27. avgusta 1905.

Plačilo za poštenost,

(Povest iz francoščine.)

(Konec.)

Nekega jutra, ko je spet dela iskala, pa brez uspeha, šla je spet v to cerkev in pokleknila po svoji navadi pred podobo Marije Device. Nikogar ni bilo več v cerkvi. Marija se ozre po klopeh pred seboj in zagleda na svoje začudenje v eni teh klopj zlati zapestnico, ki se je vsa lesketala od biserov in žlahtnih kamenov, v sredi pa je bil svetel demant, ki je bil najbrže mnogo tisoč frankov vreden. Pri tem pogledu pa se je sirota začela na celem životu tresti; njene oči so postale temne: neka huda misel ji šine v glavo. Nepričakovana sreča ji ponuja velik zaklad, treba je samo roko stegniti, pa ga ima! Pa ta misel kmalu zgine, deklica se prestraši sama sebe in zarudi v blede lice: boljša misel ji kakor blisk ogreje vse ude nakrat. Ona vzame dragoceno zapestnico, jo nese po sredi skozi dolgo cerkev in stopi v žagrad ali zakristijo. Našla je tam gospoda župnika, ki je imel ravno v žagradu nekaj opraviti. „Gospod

japonskih poslancev. Resnica je, da Rusi ne-
čejo plačati niti vinarja odškodnine in ne
odstopijo niti ped ruske zemlje. Japonci tudi
zahtevajo, da se jim izročijo vse ruske bojne
ladje, ki so sedaj v mednarodnih pristaniščih,
kar pa Rusi ne dovolijo. Ruska hoče Japon-
ski samo plačati stroške za ruske ujetnike ter
ji prepusti le del Mandžurije, ki ga imajo Ja-
ponci sedaj v rokah. Nadvlado nad Korejo
prepusti tudi Japonci. Če se Japonska hoče
s tem zadovoljiti, bo de mir, kajti Rusi bodo
težko kaj popustili.

Ustava v Rusiji. Ruski car je dal s
posebnim razglasom dne 19. avgusta svojemu
narodu gosudarstvennajo dumo, nekak državni
zbor. Vendar še ta državni zbor ne bo imel
pravice, da sam (seveda s sporazumom carja)
lahko daje postave, ampak car lahko tudi
brez dume in proti volji dume še nadalje pro-
glašča postave. Pri nas v Avstriji pa je ustava,
to se pravi, cesar ne more brez državnega
zboru nobene postave dati, seveda tudi državni
zbor brez cesarja ne. Upamo pa, da bo nova
ruska дума izbojevala ruskemu narodu kmalu
ustavo, kakor jo imajo že po večini evropske
države. Sedaj je дума le nekak zastop, ki lahko
daje nasvete in pa nadzoruje upravo. V tem
oziru bo imela дума veliko dela.

Dopisi.

Velika Nedelja. (Velikonedeljski „fajerber“ — hitra pomoč bližnjemu v sili.) Dne 15. t. m. pridem po opravkih v Mibovce ter sedem v neki krčmi k čaši pive, da pogasim grozno žejo in se malo odpočijem. Pa kaj doživim v nemčurških Mihovcih! Klic ogenj! me spravi ven iz sobe pred krčmo. Na cesti pred skladiščem velikonedeljskega „fajerbera“, katero diči zamazan napis „Feuerwehrdepôt“ vidim gručo ljudi. Grem bliže in vprašam, kje bi naj bil ogenj. Nek star mož mi pove, da je bilo že dvakrat telefonirano po velikonedeljski „fajerber“. Gorel je namreč v Ormožu nek hlev in bila je velika nevarnost, da se tudi sosednja poslopja užgejo. Toda velikonedeljski „purgarji“ so bili pri Goliracu. Doma ni bilo nobenega trobea, tem manj pa še kakega gasilca. Navadni ljudje, ki niti ne znajo, kaj je „Gut Heil“, so si dajali gasilni rog iz roke v roko ter so poskušali, kateri bi spravi grše glasove na dan. Človek bi mislil, da je sodnji dan. Vendar je spravi ta strašanski „alarm“ nekaj junakov na noge. Po dolgem trobenanju pridrvijo kaki trije gasilci in tudi nekaj šolarjev, ki še niti gasilske čelade na

glavi niso imeli. Toda sila kola lomi! Vendar pa še ti trije gasilci niso znali, kaj naj naredijo. Niti konjskega repa ni bilo nikjer, da bi jim potegnili „šprico“ do Ormoža. Porinejo jo ven iz „barake“ ter hodijo brez glave okoli nje. Naenkrat pa prileti gospa „rihtareca“ in ob enem tudi gospa „hauptmanštel-fertretarca“ ter z orjaškim glasom prepove, da se „šprica“ ne sme nikamor peljati, ker gospodov ni doma. Zmešnjava je bila še večja. Ali zdaj pride rešitelj, namreč „adjutant“ g. nač. Flucherja v podobi gospe Flucher. In ta hladnokrvna gospa zapove v imenu gospoda „hauptmana“, da morajo tisti trije „fajerberkarji“ in šolarji zasesti križničko kočijo ter pustiti vse orodje doma. Za kake četrture so bili vsi na vozu ter zdijali „nobel“ na lice mesta gledat, če so druge požarne brambre že ogenj pogasile. Najbrž so mislili, da manjka v Ormožu gledalcev. Torej, dragi „Slovenski Gospodar“, zdaj znaš, kako je velikonedeljski „fajerber“ nobel. Kakor vsi „nobel“ ljudje, pusti na se čakati, potem pa se pelja brez orodja v križničko kočijo na sprehod k pogo-rišču. Prihodnjič še Ti hočem nekaj povedati o Flucherjevi takozvani „občinski“ trsnici in o gospodarstvu sedanjega gospoda občinskega predstojnika in njegovih nemčurških sodrugov. Pri priliki tudi o glavnem agentu za Štajercia o gospodu trgovcu „Ptiču“. Habtaht! Gut Heil!!!

Šmarje pri Jelšah. (Slavnost.) Kaj da pomaga složnost in podjetnost, pokazala je naša slovenska prostovoljna požarna bramba dne 18. t. m. Dasi ravno še mlado društvo, ki se mora boriti še z različnimi faktorji, nastopila je naša vrla požarna bramba korporativno ter se udeležila slavnostne sv. maše. — Po sv. maši zbrali so se naši gasilci v gostilniškem vrtu g. Jagodiča, da se nekoliko pomenijo o svojih težnjah in nadaljnjih svojih ciljih. Stotnik g. M. Skale napije v znesenih besedah Nj. Veličanstvu cesarju Francu Jožefu I., nakar viharji živijo! kar ponehati ni hotel. Sledilo je na to še par govorov, ki vsi pričajo o udanosti napram vladajoči dinastiji, ki pa tudi kažejo, da tli v slovenskem ljudstvu narodna zavest in da je treba samo le ljudi, ki bi predramili zaspance in nevedneže.

S ponosom gledamo na našo požarno brambo, želimo ji prav iz srca sreče pri vseh podjetjih! Bodi kreпка, bodi ponosna, bodi nevstrašena, saj čuva nad teboj „Duh slovenski“, duh bratstva! Žalost pa nam zaliva srce, ko ne vidimo med gasilci zastopane tržke inteligence. Če pogledamo v naši kroniki za dobrih deset let nazaj v čase, ko je še obstojala nemška požarna bramba, vidimo tam

večinoma same tržane, vidimo zastopane vse sloje in sicer kot izvršujoče člane. In zdaj? Hm! Jeli temu krivo slovensko povelje, ali pika mogoče „mužik“? Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti. Nazdar!

Slovenska Bistrica. (Neverjetna drznost.) Predvečer cesarjevega rojstnega godu slavili smo v Slovenski Bistrici na jako lep način. V impozantni bakljadi premikala se je nešteta množica po ulicah in navdušeno nazdravljala presvitlemu vladarju. Krasno razsvetljeno mesto nudilo je zares čarobno sliko.

Žalibog, da nam je Slovincem še na ta dan, ki naj bi bil dan vseh svetov, vsem avstrijskim narodom, grenil veselje ne kak Nemec, ampak narodni odpadnik „špenglar“ Jagodič. Ne Slovenci ne Nemci niso razsvetljevali oken v izzivajočih barvah, akoravno bi pač Slovenci na svoji lastni zemlji imeli pravico prej kot Nemci, samo ta klepar Jagodič je razsvetlil svoja okna v onih na najnesramnejši način izzivajočih frankfurtarskih barvah.

Mi tukaj najodločneje ugovarjamo proti temu, da nas tak človek pri slavnosti, ki je namenjena v proslavo Njih Veličanstva, na tak grd način izziva.

Slovenci iz slovenjbistriškega okraja si pa tega moža dobro zapomnite, posebno pa še njegovo tobakarno, kjer se na drzen način tepta vse, kar je vam drago in ljubo. Saj še ni dolgo od tega, da je dobil tam nek odličen Slovenec od ženske, ki ondi prodaja, tale olikan odgovor: „Niks bindiš, tajč, tajč!“

Zavrč. (Nekaj o posojilnicah.) Lansko leto si ti, priljubljen „Slov. Gospodar“, pozival rodoljube in tudi vse naše voditelje, da naj poskrbijo, da se bodo ustanovljala bralna društva in posojilnice. Govoril si gluhim ušesom, vsaj v naši župniji. (Bralno društvo sicer imamo, ki pa je prej slabo kakor močno in to vsled nesloge naše inteligence.) Nedavno pa nekaj takega berem v „Domovini“ pod naslovom: „Štajerski Slovenci, snujte si posojilnice“. Omenjene so tudi dekanije, kjer bi se naj posojilnice osnovala. (Zavrč, Vuzenica.)

Pisec teh vrstic v „Domovini“ mi prav iz srca piše. Za Boga! posojilnic nam je v resnici potreba. Le pomislimo! Varaždinski žid posojuje denar in sicer od 100 gld. glavnice 12 gld. obresti. Pri nas pa je mnogo takih posestnikov, ki krvavijo na tej rani. Človeka srce zaboli, ko premišljuje to oduševstvo.

Pri nas smo imeli zdaj že dve leti slabo vinsko letino. Vinarstvo pa je v našem kraju edino naše premoženje. Bog ve, kako bo letos, sedaj še vse lepo kaže.

župnik“, reče mu, „našla sem to zapestnico v neki klopi. Gotovo jo je pozabila kaka imenitna in bogata gospa, kajti kolikor jaz poznam, je ta lišp mnogo tisočev vreden. V cerkev pa pridejo vsake vrste ljudje, zato se take drage reči ne smejo po klopih valjati. Torej sem mislila, da najbolje storim, ako zapestnico k Vam zanesem.“ Duhovnik je bil tako zavzet, da ni besede odgovoril, ampak se je obrnil na desno, storil par korakov in odprl duri svojega stanovanja. Pri tem je zaklical: „Gospod grof, izvolite semkaj stopiti!“ Grof B., čegar soproga je zapestnico v cerkvi pozabila, je prišel namreč že pred Marico v cerkev po dragoceni zaklad. Pa namesto da bi ga po klopih iskal, šel je naravnost k župniku, ker si je mislil: „Če je zapestnico našel nepošten človek, je itak več ne vidimo in je prazno, jo še dalje iskati; ako jo je pa našel pošten človek, zanesel jo je gotovo gospodu župniku, tam jo torej dobim.“

Ko grof vstopi in zagleda Marico ter zapestnico v njenih rokah, se je od veselja ves zganil. Kajti ta zapestnica je bila star in častivreden spominček njegove rodovine, zapuščina vojvode M., kateri jo je dobil od princa Kondejskega (de Condé). Če je bila zapestnica že sama na sebi veliko vredna, ti spomini na prejšnje njene lastnike so njeno ceno še desetkrat pomnožili.

Ko je župnik deklci povedal, da je ta gospod grof B., in da je njegova gospa zgubila ali v cerkvi pozabila ta dragoceni zaklad, rekla je Marica proti grofu: „Srečna sem, gospod grof, da vam morem nazaj izročiti ta dragoceni rodbinski spominček... tudi jaz sem nekdaj imela take rodbinske spominke...“

Pri teh besedah so jo solze polile in začela je ihteti, da ni mogla dalje govoriti.

To je grofa ganilo in bil je radoveden, katera skrita žalost deklico tlačila. Naprosil jo je, naj mu naznani svoje stanovanje. Ko si je zapisal ulico, hišno številko, nadstropje in številko na durih, vzel je zapestnico iz rok Marice, njej pa je v pest stisnil 25 cekinov, rekši: „To imate za danes. Jutri vas pa obiščem in bomo dalje govorili.“ Vsa slaba od začudenja in sreče je Marica obrnila svoj pogled na viš in se zahvalila Bogu za ta nepričakovani dar. K zavesti, da je za nekaj mesecev revščine rešena, hitela je Marica proti domu, da še svojo sestro prej ko mogoče osreči s to dobro novico. Po dolgem stradanju in žalovanju sta si sestra danes privoščili dober dan, in ko sta jedli in pili, morala je Marica svoji sestrici stokrat ponoviti, kako lepa je bila zapestnica in kako prijazen je tisti grof.

Grof je ostal mož-beseda in drugi dan je s svojo soprogo počasi stopal na viš po stopnicah tiste hiše v ulici sv. Andreja, kjer je

Marica stanovala. Ko pride do šestega nadstropja, zmanjkalo je že stopnic, bil je že pod streho. Bliža se durim št. 4 in jih odpre. Pred seboj vidi malo podstrešno izbico, na tleh eno slamnato blazino in dva stola. To je bila vsa oprava; da bi bila Marica še tisti dan, ko je cekine dobila, kupila vsaj mizico, si ni vzela časa; namenjena je bila danes to storiti. Pač še nismo našli vse hišne oprave: na eni steni je visela podoba gospe Barthelon, nad njo pa oljkina veja od cvetne nedelje; na drugi steni pa je bila na platno slikana podoba stotnika Barthelona, kako na konju sedi.

Grof in grofinja se začudita veliki revščini, ki jo tu pred seboj vidita. Nato obrne grof svoje oči na podobo konjika in vpraša: „Kdo pa je ta častnik?“

„To je najin oče“, reče Marica, „ki je umrl v bitki pri Borny, prestreljen skozi prsi, stotnik Barthelon!“

Pri teh besedah se grofu zasvetijo oči; kajti on je bil upokojen general in je stotnika Barthelona dobro poznal. Bila sta skupaj v bitkah pri Solferini in pri Maženti. Pri Palestini pa je Barthelon generalu grofu B. celo življenje rešil, ker je še pravočasno pomoč pripeljal, ko je bil general že od vseh strani od sovražnikov obkoljen. Pogledal je zdaj podobo bolj natančno in vzkliknil: „Da, v res-

Dal Bog, da te vrstice zopet ne bi bile pisane gluhim ušesom.

Št. Janž pri Spod. Dravogradu. (Volitve.) Pri nas je vse narodno zaspano in bližajo se volitve. Kmetje sotrpini, koga bomo pa volili? Gotovo take može, o katerih značajnosti, veri in narodnosti smo se sami prepričali. Take može pa voli le naša katoliška narodna stranka, katera je gotovo najboljša za našega kmeta. Posebno varujmo se „Štajerčevih“ pristašev, ker teh v naši župniji ne manjka. Nekega tukajšnjega „Štajerčijanca“ posebno v oči bode, ker je na občinskem pečatu na prvem mestu slovenski napis. Veš kaj, Matevžek, za te je najboljšje, če se takoj preseliš tje v blaženi rajh. Možje, udeležite se v polnem številu volitve, da bomo v vseh treh razredih mi zmagali. Znani tukajšni nemčur že lovi može v svoje zanjke. Pa ne boš Jaka, kakor ti misliš, imaš premalo podreptnikov. V slogi je moč in zmaga! Na dan, slovenski volilci!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

S šole. Umirovljen je na lastno prošnjo Martin Matekovič, nadučitelj v Škalah, po njegovem 46 letnem službovanju; 32 let in 7 mesecev je služboval v Škalah.

S pošte. Prestavljena sta poštna asistenti Rajmund Hubner iz Zidanegamosta v Volšperg in Anton Korp iz Beljaka v Maribor. — Za poštne odpravitelja je imenovan Jožef Gril v Mariboru. Poštni poduradniki Jakob Vodopivec, Franc Cimerman in Jožef Zdolšek so prestavljeni v višji razred. Poštni odpravitelj Simon Kraner je prestavljen iz Ausse v Ptuj.

Poroka. Dne 21. t. m. se je poročil g. Ivan Veselič, trgovec v Veliki Nedelji z gđ. Julijano Petrovar, hčerjo c. kr. poštarja v Ivanjkovcih. Bilo srečno!

Umrl je na Dunaju v 86. letu svoje dobe g. Lovrenc Jerovšek, bivši okrajni sodnik v Ilirski Bistrici.

Pomiloščenje. Cesar je pomilostil povodom obhajanja svojega rojstnega dne v Mariboru 2 kaznjence, v Begunjah 1 kaznjenco.

Na c. kr. gimnaziji v Mariboru se začne šolsko leto 1905/06 s slovesno sveto mašo dne 19. sept. Učenci, kateri žele vstopiti na novo v prvi razred, se morajo oglašiti v spremstvu svojih starišev ali njih namestnikov začetkom novega šol. leta dne 16. septem. dopoldne ob 9. uri pri ravnateljstvu s krstnim listom in z obiskovalnim spričevalom ter izjaviti, da žele biti sprejeti v slovenski oddelek prvega razreda. Vzprejemne skušnje se prične dne 16. sept. ob 2. uri pop.

Mariborske novice. Pri zadnjih državnozborskih volitvah v Mariboru je razžalil kandidat nemške ljudske stranke Pfrimer lastnika „Marburgerce“, Kralika, ki je sedaj vložil tožbo proti njemu. — Pri vinotrčcu

nici, to je moj prijatelj Barthelon!“ Solze so mu stopile v oči, podal je deklicama roke in ju stisnil k sebi na prsi, rekoč: „Kar sem Barthelonu hvale dolžan, hočem poplačati na njegovih otrocih!“ Tudi grofinja je bila vsa ginjena, ko ji je grof vse povedal, kako sta z očetom teh deklic tovariša bila in kako plemenit človek je bil ta Barthelon. Prosila je grofa sama, naj za te sirote skrbi, ker ima premoženja dovolj.

Marica je čakala veliko srečo. Edini sin grofa B. si jo je izvolil za nevesto, da je živila odslej v bogastvu in obilnosti. Po smrti blage grofinje B. je Marica dobila tisto dragoceno zapestnico, ki jo je tedaj v cerkvi našla in katera ji je po Božji previdnosti prinesla toliko sreče.

Pavlina pa je vzela nekega stotnika od konjice in živi tudi v srečnem zakonu. Zadnjekrat sem obe videl v cerkvi Saint-Germain-des-Prés, kamor Marica iz hvaležnosti še vedno rada zahaja. „Mir.“

Thurnu je padel dne 19. t. m. delavec Franc Spiegel raz lestvo ter se je močno poškodoval. Kdo je kriv nesreče, se še dosedaj ni dognalo. — V Grajski ulici hišna štev. 7. je škropila hišnica Roza Leskovar tlak pred hišo. Naenkrat se zgrudi nezavestna na tla in kmalu nato je izdihnila svojo dušo. Otrpnilo ji je srce. Pač res: ... Dneva ne pove nobena pratka! — Jožefa Rubin iz Partinje je prijela policija dne 18. t. mes., ker je pokradel trem hlapcem ure in denar. — V Gradcu je dne 16. t. m. padel na ulici na tla 21letni trgovski pomočnik Anton Vehovar. — Iz Maribora so izgnali kuharico Jero Gorjup, doma iz Nadol v rogaškem okraju. — Tukajšna okrožna sodnija išče s tiraluieo 44 letnega agenta Janeza Schneider iz Zgor. Tuhinja na Kranjskem. —

Mariborski porotniki za tretje zasedanje. Glavni porotniki: Viljem Abt, trgovec; Andrej Dohnalik, pozlata; Štefan Fuchs, gostilničar; Janez Gödl, knjigovodja; Jož. Kaučič, trgovec; Karl Kiffmann, zid. mojster; J. Krammer, hišni posestnik; Aleksan. Ledineg, krojaški mojster, vsi v Mariboru; Florijan Petrič, posestnik v Gočovi; Lovrenc Družovič, posestnik v Spod. Senarski; Janez Markuš, posestnik v Zgor. Koreni; Anton Kramberger, posestnik v Karčovini; Matej Hlade, posestnik v Zgor. Sv. Kungoti; Miha Turner, posestnik v Framu; Matej Kropiunik, posest. mlina v Hočah; Anton Vrecl, posest. v Zgor. Hočah; Pavel Skerbinek, posestnik v Kumenu; Janez Fišinger, posestnik v Št. Lovrencu nad Mariborom; Anton Gorjanc, lesni trgovec v Rušah; Franc Maher, posestnik v Zgor. Razvanju; Gregor Godec, veleposest. v Rudečem bregu; Peter Novak, gostilničar v Slov. Bistrici; Fr. Pergler, kolar v Slov. Bistrici; Alojzij Pinter, trgovec v Slov. Bistrici; Vincenc Prešern, gostilničar v Poljčanah; Franc Kaiser, vinotrčec, Ludovik Kropf, medicar, Miha Marčič, čevljar, Franc Mülleret, trgovec, Jožef Muršec, kamnosek, Aleks. Schröfl, hišni posestnik, Fr. Vogl, steklar, vsi v Ptuj; Julij Borko, posestnik v Središču; Lorenc Wukonig, posestnik v Št. Janžu; Alojzij Grubelnik, velepos. v Janževem vrhu. Nadomestni porotniki: Andrej Majcen, mizarski mojster; Oskar Matzl, knjigovodja; Karol Nasko, usnjar; Janez Pobežin, trgovec; Mart. Regoršek, posestnik; Adolf Weigert, trgovec; Jos. Vezijak, posestnik; Ign. Vidgaj, posestnik, Anton Wölfling, trgovec, vsi v Mariboru.

V Št. Petru pri Mariboru so našli utopljenko. Stara je kakih 22 let.

Naša bodočnost. V tržaški „Eдинosti“ toži nek rodoljub: „Naša in slehernega naroda bodočnost je v mladem naraščaju — v mladini. V našem mestu (Trst) in po predmestjih, kakor tudi v spodnji in celo v zgornji (deloma) okolici, nam bo izvršiti še precej dela, predno pridobimo oni del „naše“ mladine, ki je še nezaveden. Nočem tajiti, da se je že storilo mnogo v tem pogledu in to osebito v zadnjem času — ali v kljub temu je še mnogo mnogo dela! Ako opazujem mestno mladino, opazam, da je ista v sreču narodna, da ista mladina tudi sodeluje v narodnih društvih — da pa doberšen del te mladine paralizuje vse to delo s tujo govorico, kjer le more, to je, ker se ne boji, da bi jo kdo karal radi tega. Od take mladine naš narod nima mnogo pričakovati za bodočnost. Ako že deklina sama rada ščebeta tuj jezik in ako se mladenič ne sramuje občevati s Slovenci v tujem jeziku, potem je gotovo, da taka mladina, združivša se v zakon — pozabi na svoj narod in na vse, kar mora biti najdragoceneje slehernemu poštnemu človeku. Od take mladine nima naš narod pričakovati ničesa.“ — K temu bi mi opomnili, da bi bilo zelo dobro i za tržaške rodoljube i za tržaško mladino, ako bi se udeležili dne 3. in 4. septembra zborovanja „Slov. krščansko-socialne zveze“ v Mariboru. Videli bi tukaj, kako se rodoljubi ob nemški meji trudijo organizirati in izobraziti slovensko mladino, da bi z uspehom branila slovensko zemljo in slovensko čast pred tujci. Vabimo Vas v Maribor!

Iz sodne dvorane. Kolesariti je jako lepo, toda vsakdo si ne more privoščiti tega veselja, ker so dandanes kolesa zelo draga. Iste misli je bil tudi 28 letni Franc Dugonik, posestniški sin iz Selnice ob Dravi. Toda on jo je „pogruntal“. V mestu se večkrat pripeti, da postavi kdo kolo h kakemu zidu ter odide potem po svojih opravkih. V teh trenutkih si je navadno Dugonik izposodil kolesa. To je storil dvakrat. Pred sodnijo pa so rekli, da je to tatvina ter so mu prisodili osem mesecev težke ječe. — Kriva prisega je zelo velik greh. Človek takrat za pričo pokliče Boga, ki je večna resnica, k svoji laži. In vendar se najdejo dandanes ljudje, ki se upajo kaj takega storiti. 62 letni Franc Žampa v Vintaroveh je pri sodniji pri Sv. Lenartu v Slov. goricah po krivem pričal zaradi 150 K, ker je pod prisego trdil, da jih ni dobil od svojega dolžnika. Zaradi tega je bil obsojen na štiri mesece težke ječe. — Kleparski učenec Rudolf Mally v Ljutomeru je dobil deset tednov zapor, ker je dne 2. julija t. l. Antonijo Flego v Ljutomeru dvakrat na tla vrgel in jo lahko poškodoval. — Anton Laznik iz Frama in njegov sin Jakob sta dne 17. t. m. pred sodnijo bila obdolžena, da sta kradla drva v gozdu več posestnikov in druge stvari. Nagovarjala sta tudi dve priči, da naj za nju ugodno izpoveste. Oče je dobil en mesec, sin pa štiri mesece težke ječe. — Spoštuj očeta in mater, je četrta božja zapoved. Toda kako slabo jo ljudje dandanes spoštujejo. Že mlečezobni dečki dvigajo roko proti svojemu roditelju. Tako je 16 letni Janez Rudolf v Cezanjevcih dne 7. junija t. l. svojo mater z bikovco tepel, da je 24 ur ležala. Pri obravnavi dne 17. t. m. je dobil en mesec ječe. — Dva meseca težke ječe je dobil 22 letni Karol Šešerko, želarski sin v Grajeni zaradi nenravnosti. — Dne 5. junija t. l. se je utopil dveletni sinček Štefana in Marije Dogša v mlaki na domačem dvorišču. Zaradi tega sta se morala zagovarjati stariša pred sodnijo. Mož zato, ker ni ograbil mlake, žena zaradi tega, ker ni zadostno pazila na otroka. Pri obravnavi dne 17. t. m. je bil mož obsojen na en teden težkega zapor, žena pa je bila oproščena. — Zaradi utesnjanja telesne svobode sta bila obsojena Anton Vauptič in Anton Kvas iz Vodičlave, prvi na štiri, drugi na dva meseca težke ječe.

Zopet pristaš „Štajerca“ obsojen. Pod tem naslovom smo v zadnji številki poročali, da je bil obsojen Anton Glas tudi zaradi motenja vere. Toda temu ni tako, vrnila se nam je pomota. Glas je bil pač obdolžen motenja vere, ne pa obsojen. Obsojen je bil radi žaljenja duhovnika, ki je nesel Najsvetejše.

Ptujske novice. Dne 11. t. m. se je blagoslovila nova vojašnica za pionirje v Ptuj. Ker je ptujski župan Ornič in njegov občinski svet največ skrbel, da se je postavila, hotel se je ta dan nekoliko pobahati in je povabil k tej slavnosti tudi deželnega namestnika, deželnega glavarja in deželne odbornike! Toda nobeden ni prišel!

V Senarski pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah je ogenj uničil hišo Ignaca Močnik in njegovega soseda. Ker so bila vsa poslopja krita s slamo, se je ogenj po bliskovo razširil. Predno so mogli misliti na gašenje, je bilo vse v plamenu.

Iz Hotinje vasi pri Mariboru. V nedeljo dne 13. t. m. smo imeli priliko slišati priznanega čebelorejca gospoda nadučitelja Paulška iz Rač, kateri nam je na jako poljuden način s pomočjo podob in raznega v to stroko spadajočega orodja razložil poglavitne nauke iz čebelorejce. Po predavanju je nastal zanimiv razgovor, katerega so se udeležili tukajšnji vrli čebelorejci ter so se tudi drugi kmetje tako navdušili, da nameravajo o priliki ustanoviti podružnico čebelorejskega društva. Bodi gospodu nadučitelju izrečena še posebna zahvala za njegov trud, obenem pa ga prosimo, da nam s svojim temeljitim zna-

njem še nadalje pomaga in pomore k povzdigu čebelarje, ki je kmetom koristna zabava v njegovem trudapolnem življenju. Hvaležni pa moramo biti tudi našemu županu, ki je že večkrat priredil taka poljudna predavanja in se tudi potrudil, da nas obišče dne 10. septembra potovalni učitelj g. Jelovšek, ki bo predaval o govedoreji. Opozarjamo že sedaj vse kmete bližnje in daljne okolice, da se tega predavanja prav mnogoštevilno udeležijo, saj velika korist bo le na njihovi strani.

Zbirca ali bernja. Po Spodnjem Štajerskem je zopet mnogo letanja in pobiranja. To vam je zanimiva zbirca ali bernja! Kdo je to, ki hodi od trgovca do trgovca ter pobira miloščine? Zaupnik ptujskega „Štajerca“ lazi okoli ter pobira denar, ker se listu zopet jako slabo godi. Naprejbadaški nemčurski trgovci in krčmarji seveda segajo pridno v svoj nenasiljiv žep ter darujejo, Ptujčani pa se zadovoljno smejiijo v pest — naprejbadaškom. „Štajerc“ pa naj še kedaj zmerja čez „farske“ žaklje! Saj je njegov „žakelj“ vendar največji!

V Št. Lenartu v Slovenskih goricah si hočejo ustanoviti podružnico „südmarke“. Ustanovni shod bode dne 3. septembra. Nekaj časa po Mravljakovi lumpariji so bili Nemci popolnoma potrti in si niso upali prav na beli dan. Sedaj pa že brčkone mislijo, da so Slovenci na to lumparijo pozabili, ker vzdigajo svojo glavo, kakor strupena kača. Mi jih pa opozarjamo, naj bodo čisto mirni in naj ne izivajo s takšnimi prireditvami, ker Slovincem je izžrpala Mravlagova goljufija zadnji košček potrpežljivosti.

Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju se je prenehalo s poukom na tamošnji šoli zaradi škrlatice med otroci.

Fram. V zadnji „Marburgerci“ se huduje neki prismojeni nemčur čez to, da imamo sedaj dvojezični poštni pečat. Sedajni je vsaj razumljiv, kdo pa je prejšnjega razumel?

Iz Ormoža se nam poroča: Tekom treh mesecev je začelo goreti pri tukajšnjem peku Ferdinandu Gracerju že štirikrat. Prvo in drugokrat se je posrečilo domačim pogasiti ogenj. Prvokrat je začelo goreti v delavnici in je bil, kakor smo že zadnjič poročali, zaradi tega obsojen Jožef Kovačec iz Trgoviča na tri mesece ječe, ker se je sumilo, da je on zažgal, ker je z gorečo smodko okoli hodil. Tretjokrat je začel goreti kup slame pri kolarnici in so bili na sumu otroci, da so zažgali, ker so se v bližini igrali. Tudi tokrat se je posrečilo požarni brambi ogenj ugasiti. Dne 15. t. m. pa je začelo goreti četrtočrat v gospodarskem poslopu. Dvem požarnim brambam se je posrečilo ogenj omejiti samo na gospodarsko poslopje, ki je popolnoma pogorelo. Ko je začelo goreti, opazili so domačo deklo 16 letno Ano Bauer, ki je bežala od poslopja. Izročili so jo orožnikom. Tem je v začetku tajila, pozneje pa obstala, da je vse štirikrat ona zažgala. Kovačec je potemtakem nedolžen.

Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah. Grozno strašno in v nebo vpijočo hudodelstvo je storil dne 20. t. m. zjutraj ob peti uri Franc Plohl, kmet v Gaberniku, pristaš ptujskega „Štajerca“, nad svojo ženo Evo. Še komaj poldrugo leto omožena, sirota ni mogla več pri njem obstati in se je pred par meseci odselila k svoji materi v Senčak. Dne 20. avgusta zjutraj, ko se poda k rani službi božji, jo počaka mož, 150 korakov od hiše v šumi skrit kot prežeč tiger, jo napade ter štirikrat ustrelji. Siroto so prenesli k materi na dom, kjer je le še mogla kes obuditi in bila je že rajna. Tolaži nas, da je pokojnica ravno osem dni preje opravila pobožno sv. spoved in prejela sv. Rešnje Telo. Zopet grozen sad brezversko liberalnega ptujskega „Štajenca“. — Dodatno se nam še poroča o tem umoru: Ko sta žena in njena mati, pri kateri je stanovala, zjutraj ob peti uri šle k maši, je šla mati kakih dvajset korakov naprej. Ko pride žena do goste šume, skočil je mož iz gozda. Žena zakriči, puška počí, ona

pade, ker jo je zadel strel v levo nogo. Mož ustrelji v drugič in jo zadene na desni strani v prsi. Nato jo prime in jo vlačí po cesti sem in tje. Zopet nasloni puško na njeni trebuh in tretjikrat ustrelji. Za tem še četrtočrat sproži. Menda je mislil otroka umoriti, ker je bila noseča. Ona je grozno kričala in se valjala po cesti. Zločinec je zbežal v gozd, od koder je prišel. Ljudstvo je slišalo štiri strele in vpitje materno. Prihitelo je na pomoč, pa vse zastoj. Pristopila je neka deklica ter na glas obudila skupaj z ranjeno kes nad grehi. Mati še na to vpraša: „Eva, ali ti je zelo hudo?“ In ona odgovori: „Peče, sila je, sila je!“ To so bile njene zadnje besede. Prihitel je na lice mesta orožnik, kateri jo je natanko preiskal in našel za zapasom kroglico, katera ni šla skozi vso obleko. Zločincea pa marljivo iščejo. „Štajerca“ je kaj rad vtaknil v žep, če se mu je le približal. — Plohl je na to zbežal v Gradec, kjer je šel k nekemu znancu, da se skrije pred roko pravice. Njegov znanec pa je med tem zvedel iz listov o zločinstvu in ga je javil policiji, ki ga je dne 22. t. m. ob polu 6. uri popoldne aretirala. Pri njem so našli še revolver in oporoko, v kateri vse zapusti svojemu znancu. Sam se je namereval v Gradcu ustreliti, toda ga je prej prijel policija. — Pri nas nam je napravila suša mnogo škode. Toča nam je dozdej še prizanesla. Vinogradi nam obetajo prav obilno trgatve.

Sv. Lovrenc nad Prožinom. Poroča se nam: Lovci so našli dne 20. t. m. v občini Št. Janž med skalovjem mrtvo truplo 30 letnega moža, ki je bilo že skoro popolnoma gnjilo. V bližini trupa so našli ročno torbico, dežnik, steklenico vina in revolver z dvema praznima in z več polnimi patroni. Zaradi tega se sumi, da je neznanec izvršil samomor. Ko je prišlo orožništvo na lice mesta, ni moglo opisati, kakšen je mrtvec, ker je truplo takoj razpadlo, ko so je hoteli obrniti. Truplo je ležalo tam že kake štiri tedne.

V Rogatcu bodo postavili novo uradno poslopje za tamošnje c. kr. urade. Dozdej so bili večinoma vsi nastanjeni po zasebnih hišah.

Okoli 100 naročnikov dolžno naročnino. Ptujski „Štajerc“ v svojem zadnjem lističu bridko toži, da mu je okoli 100 naročnikov še dolžno naročnino. Tega mu nikakor ne verjamemo. Okoli 5000 naj rajši prizna. Saj je znano, da se „Štajerc“ našim kmetom na vse načine usiljuje. Nekateri so to nemškutarsko spako že po trikrat vrnili, pa jo še vedno dobivajo. Tako neumni pa kmetje vendar ne bodo, da bodo za usiljen list plačevali naročnino. Sicer pa skrbi za „Štajerca“ nemška „Südmarka“, pa naj ta poravna naročnino.

Kako nemškutarski „Štajerc“ volilce „farba“. Pri zadnjih občinskih volitvah v Oplotnici zmagali so nemškutarski le z goljufijo in zvijačo. Žalibog, da so jim šli nekateri pošteni slovenski kmetje na lim ter so volili z njimi. „Štajerčevi“ nemškutarji lagali so okoli, da so tudi Slovenci-naprednjaki in da so le proti klerikalcem. Ko so pa bile volitve končane, brzojavili so ti laži-Slovenci na vse strani v nemške časnike, da so v Oplotnici zmagali sijajno Nemci proti Slovincem. Nemškutarski Konjičani vpili so kakor besni: „Ein glänzender deutscher Sieg!“ Ali vidite zdaj, vi slovenski kmetje, ki ste volili z nemškutarji, da so „Štajerčevi“ kimovci rabili vaše slovenske glasove za „nemško zmago“. Kedaj se boste vendar spametovali slovenski možje, in se ne dali več farbat od nemškutarskega „Štajerca“ in njegovih kimovcev!

Pragersko. V nemških listih se vedno piše, da bi se ustanovila pri nas nemška ljudska šola. Praviijo, da je na Pragerskem mnogo otrok, ki ne znajo nič slovenski in za te mora biti nemška šola. Koliko pa je takih otrok? Skoraj nobenega! Takšnih je pač mnogo, ki ne znajo ali pa samo par besed nemški. Ali se naj večina zato muči v prvem

razredu z nemščino in zaostane v pouku? Nemščina naj bo učni predmet, nikdar pa ne učni jezik! Sicer pa naj bodo pozorni, kajti zadnji izgredi v Celju so pokazali, kako slabo vpliva nemška šola!

Celjske novice. G. dr. Deček o se vrne iz Gradca, kjer se je zdravil. Zdravje se mu je vrnilo. — Uradne prostore davčnega urada je pregledala komisija, ki se je izjavila, da so uradni prostori zelo nezdravi in popolnoma nezadostni. Prostori so baje taki, da bi še za ječe ne bili. Mora se torej zidati novo poslopje. — Učitelju Antonu Arzenšek je ukradel 15letni brezposelni Jožef Krampušek uro in 20 K iz obleke, katero je pustil imenovani na obrežju Voglajne, med tem ko se jo kopal. Krampušek je pa šel z ukradenim denarjem v Rimske toplice. Ko se je zvečer pripeljal nazaj v Celje, prijel ga je policaj. Pri njem so našli uro in večidel ukradenega denarja.

Latkova vas pri Celju. Tukajšnji posestnik Anton Večej je našel dne 13. t. m. na njivi med koruzo blizu Št. Pavla neko brez-zavestno žensko. Ležati je morala že več dni tam, kajti bila je vsa polna črvov. Vsi poskusi jo spraviti k zavesti so ostali brez-uspešni. Hoteli so jo prepeljati v celjsko bolnišnico, toda je med potom umrla. Dozdej se še ne ve, kdo da je.

Iz Vojnika se poroča: Tukaj smo čutili v noči od nedelje na ponedeljek, od 20. na 21. t. m. nekoliko pred eno uro dve do štiri sekunde trajajoči potresni sunek.

Premiranje goveje živine za kozjanski okraj. V soboto, dne 2. septembra t. l. vršilo se bo v Kozjem pregledovanje in premiranje goveje živine, in sicer bikov in krav iz kozjanskega okraja in to na prostoru zraven Gučekove filijalke. Začetek ob 8. uri zjutraj. Darila dobi živina vseh peterih domačih plemen. Pripelje naj se le zares lepa živina in se morajo živinski potni listi seboj prinesiti. Razdelila se bodo sledeča darila: A. Za bike: 1 državno darilo 80 K, 1 državno darilo 70 K, 2 državna darila po 60 K, 120 K. 4 deželna darila po 50 K, 200 K. B. Za krave: 1 državno darilo 60 K, 1 državno darilo 50 K, 1 državno darilo 40 K, 1 državno darilo 30 K, 2 deželna darila po 40 K, 80 K, 2 deželna darila po 30 K, 60 K, 3 okrajna darila po 25 K, 75 K, 4 okrajna darila po 20 K, 80 K, 5 okrajnih daril po 15 K, 75 K, 6 okrajnih daril po 10 K, 60 K. Skupaj 1080 K. — Okrajni odbor v Kozjem, dne 14. avgusta 1906.

Kozjanske novice. Ogenj je uničil v noči od 15. na 16. t. m. pol ure od Kozjega ali Podsrede takozvani „Sotovski mlin“. Zgorelo je mnogo žita že itak ubogim kmetom. Ogenj je nastal vsled neprevidnosti domačih.

G. dr. Franc Horvat, notar v Idriji, je prestavljen v Brežice in je odprl tam svojo pisarno dne 21. t. m.

Brežiške novice. Nadučitelj na utrakvistični šoli g. Janez Ornik je dobil za služni križec za štiridesetletno zvesto službovanje. — Blagoslovljenje zastave veteranskega društva za Brežice in okolico se vrši dne 10. septembra.

Brežice. Most čez Savo in Krko so že začeli graditi. Stroški so proračunjeni na 450.000 K. Od tega plačata država in dežela vsaka po sto tisoč, okraj brežiški in mesto Brežice pa po 125 tisoč kron.

V Gornjemgradu je bil dne 16. t. m. izvoljen za župana gospod Jožef Krajne, veleposestnik.

Iz Kalobja se nam piše: „Mi Kalobčani smo dobri in pošteni Slovenci, Nemci ne moremo biti, ker niti nemški ne znamo in nas mati drugega jezika ni učila“, tako nekako modruje v zadnjem nemškutarskem „Štajercu“ nek Kalobaški šnopsar. Da so Kalobčani dobri in pošteni Slovenci, o tem ni dvoma, pa žal, ne vsi, kajti mi imamo med nami tukaj nekaj takih, ki sicer res ne znajo nemški, vendar pa so privrženci ptujskega nemškutarskega „Štajerca“, ki je največji sovražnik Slovencev. Saj je vendar splošno znano, da „Štajerc“

blati vse, kar je slovensko, da se poteguje pri volitvah vedno za nemškutarske kandidate itd. Kdor je torej naročnik ptujske „giftne krote“, ta ne more biti dober in pešen Slovenec, pač pa nemškutar najhujše vrste. Res žalostno, da imamo tukaj na Kalobju nekaj takih ljudi, ki hočejo biti po vsi sili „deutsch“, dasi niti besedeice nemški ne znajo. Sramota!

Romanja, ki ga priredijo Moravei v Jeruzalem, vdeležijo se iz lavantinske škofije č. gg. profesor J. Kardinale in župnik A. Soba ter kaplan dr. Ivan Jančič.

Vojaki novinci v tostranski polovici bodo pozvani letos v aktivno službo na dan 16. oktobra. Enoletni prostovoljci in novinci vojne mornarice pa na dan 2. oktobra. Nadomestni rezervisti bodo pozvani k vojaški 8tedenski izobrazbi najbrže šele pomladi leta 1906; jeseni pridejo le k nekaterim topniškim polkom in pa oni, ki so bili potrjeni v prejšnjih letih. Onim vojakom, ki bodo pridržani v vojaški službi po končani triletni službeni dobi, šteje čas do šestih tednov kot prva, in čas več kot šest tednov kot prva in tretja orožna vaja. Moštvo, ki služi pri ogrskih polkih, pa je pristojno v tukajšnji državni polovici, se ne sme pridržati v službi, ampak odpuštili. Moštvo, ki bi bilo predčasno — po dveh letih — odpuščeno, se pozove vnovič med vojaške po preteku nekaj mesecev. Kdor ostane prostovoljno v aktivni službi eno leto, bo prost treh vojaških vaj. Ni pa izključeno, da se v posameznih določilih z ozirom na ogrsko krizo zgođe kake izpremembe. Na Ogrskem bodo odpuščeni po končani službeni dobi razven moštva, ki je pristojno v Avstriji tudi enoletni prostovoljci, drugi vsi pa se pridržijo še nadalje v aktivni službi. Sploh pa se do nadaljnih določb ne smejo izvršiti na Ogrskem pri vojaštvu nikake izpremembe.

Solnce bo mrknilo dne 30. t. m. in sicer bo to popolen mrk. Začetek je ob 1 uri 25 minut popoldne in bo trajalo okoli 2 in eno tretjino ure. Pri nas se mrk ne bo videl popolno uro.

Dekleta, ki sama potujejo v Trst iskat službe ali v druge namene, se opozarjajo, da se nobenemu tujcu ne zaupajo, tudi ne takozvanim posredovalnicam za delo. Kajti mnogokrat se dobijo tam zelo slabe službe ali se pa pošljejo v slabe hiše. Za poštene službe kakor tudi za pošteno stanovanje preskrbuje v Trstu brezplačno dekletom Avstrijska zveza za odpravo trgovine z dekleti, podružnica v Trstu (Oesterreichische Liga zur Bekämpfung des Mädchenhandels, Vicesekreteriat Triest) via Jarneto 17, drugo nadstropje. Prosilke si lahko iščejo tam sveta pismo ali pa ustmeno.

Nova nalezljiva bolezen se je pojavila v njitrajski veliki županiji (Ogrsko). Bolezen se začne s tem, da se napravi človeku mehurčič na glavi, ki hitro raste. Dosedaj je umrlo že 18 oseb.

Častniki v civilni obleki. Javlja se, da so poveljniki polkov po višjem nalogu dovolili častnikom, da zamorejo izven službe pohajati v javnost in javne lokale tudi v civilni obleki.

„Vojska na Daljnem Vztoku“ to vele zanimivo delo je izšlo dosedaj v šestnajstih bogato ilustriranih snopičih. Celotno delo bo obsegalo 24 zvezkov in velja 4.80 K. Naročijo se lahko vsi zvezki pri založništvu t. j. upravnistvu „Dom in Sveta“ v Ljubljani. Še enkrat opozarjamo p. n. občinstvo na to res krasno delo.

Vrabc — škodljivec. Po najnovejših preiskavah je dognal profesor dr. Merian v Ameriki, da je vrabc zelo škodljiva žival. Vrabc pojé namreč mnogo manj gosenic in drugih škodljivih živali, kakor pa zrnja. Imenovani profesor celo trdi, da vrabc še le gre tedaj nad gosenice, kadar mu zmanjka zrnja. Posebno mu ugajajo velika sladka zrna kakor grab, črešnje, grozdje itd. Tako dela tudi veliko škodo pri žitu. Zato imenovani profesor predlaga, naj se vrabca povsod odločno preganja.

Cerkvene stvari.

Imenovanje. Č. g. Avguštin Stegenšek, prefekt v dijaškem semenišču, je imenovan provizoričnim profesorjem za zgodovino in cerkveno pravo na tukajšni hogoslovnici, č. g. dr. Josip Hohnjec, nemški pridigar v Celju, pa provizoričnim profesorjem za specielno dogmatiko.

Župnijo v Kapelah je dobil č. gosp. Karol Preskar, dosedaj kapelan v Pišecah. Inštalacija se vrši dne 31. avg.

Tristoletnica Marijinih družb na Kranjskem. Pred tristo leti se je na Kranjskem v Ljubljani ustanovila prva Marijina družba. To visoko obletnico so slavile Marijine družbe kranjske zadnje nedelje dne 20. t. m. v Ljubljani prav slovesno. Iz cele dežele so prihitela družbina odposlanstva v Ljubljano, da povečajo slavo. Dvainštirideset zastav in bander je plapolalo v slavnostnem sprevodu. Udeležila se je slavnosti tudi mariborska Marijina družba z zastavo. Geslo Marijinih družb je: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

Kalobje. Dne 18. t. m. je umrl veleč. g. župnik Jakob Pečnik. Skozi celi dve leti je precej bolehal, vendar pa še sam opravljal vse dušnopastirske dolžnosti v težavni župniji. Od 11. julija naprej, torej celih pet tednov, pa je tako oslabel, da ni mogel zapustiti postelje. Želodec ni popolnoma nič več deloval. Velike bolečine je voljno trpel, dokler ni v Gospodu mirno zaspal. Njenega pogreba se je udeležilo 12 duhovnih njega ljubečih sobratov. Naj mu sveti večna luč!

Mili darovi za družbo vednega čiščenja. Pplenšak 19.67 K, Sv. Jurij ob Ščavnici 50.30 K, Črešnjevec 42 K, Videm 81.74 K, Sevnica 23.48 K, Sv. Tomaž 8 K, Fram 11 K, Sv. Miklavž pri Ormožu 24.24 K, Ptuj 53.40 K, Žalec 70 K, Sv. Ilj v Slov. gor. 32 K, Gornjigrad 13.90 K, Luče 17.95 K, Nova Štifta 16.60 K, Rečica 20.48, Cirkovce 25 K.

Zlato mašo je imel v mestnožupni cerkvi sv. Petra v Ljubljani dne 15. avgusta č. g. Mihael Korošec, vpokojeni župnik iz Loke, rojen v Majšpergu, ki pa že deseto leto biva v šentpeterski župniji. Šentpeterska duhovščina je slovesno popeljala ob tej redki priliki pred oltar ljubeznivega zlatomašnika, ki si je ob tem času, kar biva v Ljubljani, s svojo prijaznostjo in krotkostjo pridobil srca vseh, ki ga poznajo. Slavnostni govor pri zlati maši je imel čast. g. kanonik dr. A. Karlin.

Cerkev Matere Milosti v Mariboru. Naša dolžnost nas veže, da spet nekaj omenimo o naši Marijini cerkvi v Mariboru. Kar smo zaupali, smo dosegli: Že imamo v cerkvi nov altar in prestol za čudodelno podobo Matere Milosti, ki se nam zelo dopadeta. Ker je vsa stavba bila že v začetku sv. Antonu Padovanskemu in sv. Filumeni v posebno varstvo izročena, sta oba čudodelna svetnika dobila v novi cerkvi vsak svoj altar — vendar še tema manjka lepih nastavkov. Te nastavke hočemo kakor hitro mogoče poskrbeti. Enako mislimo na nov sv. križev pot, če nas naši družniki s svojimi prispevki ne zapustijo. Ker naša družba šteje blizu 66.000 udov, bilo bi nam veliko pomagano, če bi družniki vsaj še enkrat v življenju svojo dolžnost storili. Čim zvestejši so v svojih milodarih, tem hitreje bomo napredovali v kinčanju cerkve Matere Milosti. Nove družnike še vedno radi sprejemamo. Frančiškanski samostan v Mariboru, dne 21. avgusta 1905. — P. Kalist Heric, gvardijan in župni upravitelj.

Društvena poročila.

Slovenski možje in mladeniči! Vzpored slavnosti dne 3. in 4. sept. prinašamo v „Našem Domu“. Udeležniki za shod se oglašajo že od vseh strani. Shod obeta postati veličasten. Na svidenje!

Sv. Jurij ob južni železnici. To vam je bilo šumnega veselja pri „Čestnem Jožeku“ v nedeljo, dne 20. t. m. popoldan! Zborovala je moška podružnica sv. Cirila in Metoda ter

priredila tudi vrtno veselico v proslavo dvajsetletnice glavne družbe. Kar trlo se je gostov. Videl si tukaj cvet lepega šentjurskega trga in krasne njegove okolice. Pa tudi sosedje so prišli pogledat in poslušat. Iz Celja, plemenitih Teharjev in Dramelj, Grobelnega, Slivnice in Ponkve si srečaval goste. Več prihodnjici.

Slovenska Bistrica. Še enkrat opozarjamo, da je dne 27. t. m. velika narodna veselica v Slovenski Bistrici.

Katol. del. društvo v Mariboru je zadnje nedeljo, dne 20. t. mes. priredilo izlet k „Stari Brili“, kjer se je ob zvokih godbe razvila vesela zabava. Ribji lov, srečkanje, streljanje in licitiranje jagnjeta je mnogo pripomoglo k vsestranskemu veselju.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“ je priredilo dne 13. t. m. v Hoče izlet, ki se je vrlo dobro obnesel, kajti vrt pri gostilničarju g. Gselmanu je bil natlačeno poln. Vsaka pesem društvenega mešanega zbora je bila sprejeta z burnim ploskanjem. Žal, da je čas tako hitro minil in smo se morali ločiti od vrlih Hočanov, ker so se zvečer morali zbrati društveniki v Narodnem domu, da slavijo slovo priljubljenega pevovodja g. Janko Čiriča, kateri je v društvu tako uspešno in marljivo vodil petje. Bog ga živi v svojem novem delovanju v Gornji Radgoni!

Bralno društvo Lembahu. Veselica tega društva dne 15. t. m. na vrtu gospoda Robiča je bila zares krasna. Posebno mnogo gostov je bilo iz Maribora. Ruš, Fram itd. Bralno in pevsko društvo „Maribor“ in ruški moški zbor so zapeli nekaj lepih pesmic. Igrali „Ne vdajmo se“ in „Kmet Herod“ sta splošno ugajali, posebno mnogo smeha in priznanja je žel kmet Herod, ki je prav po pohorsko povedal kaj je „daro“ in kaj ni „daro“. Šaljivo dražbanje, pri katerem so se dražbale gosi, kokoši, golobi, jajca, vino itd. je bilo posebno razveseljivo. Upamo, da je donesel lep obisk tudi lepe dohodke. Mariborska okolica se giba in nas navdaja z najlepšimi upi za bodočnost.

V Št. Jederti nad Laškim je v nedeljo, dne 27. t. m. šolska veselica. Tudi Laščani pridejo!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je te dni razposlala vsem slavnim občinskim odborom na Slovenskem sledečo prošnjo: Slavni občinski odbor! Dvajset let je minilo, odkar so Slovenci ustanovili svojo „Družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“, ki ima namen obvarovati slovensko dečo pred potujčevanjem. Dvajset let, v kateri je bilo družbi marsikaj pretrpeti. Slavni odbor! Naša družba ne propada, nego njen delokrog se širi od dne do dne; o žal, marsikaki nujni zahtevi ne more ugoditi, ker ji nedostajajo potrebnih sredstev za to. Naši narodni nasprotniki delujejo vedno bolj in silijo danes družbo na odpor tudi tam, kjer bi se pred 20. leti nikomur niti v sanjah ne bilo zdelo verjetno. V tekočem letu je slavil nemški „Schulverein“ 25letnico svojega delovanja in ob tej priliki so mu priskočile z znatnimi podporami na pomoč ne le nemške občine, marveč tudi take, kojih zastopi so vsled volilne geometrije v rokah naših nasprotnikov. Častiti! Učimo se od njih. Uk je dober vsak, najsi pride od desne ali leve. Zato se pozivljamo s tem pismom danes do Vašega slavnega zastopa z vljudno prošnjo, da blagovolite nakloniti naši družbi stalno letno podporo. Opozarjamo Vas bratov Čehov. Ni je namreč tam srenje, da bi jej na srcu ne bila osrednja češka matica. Za tekoče leto pa prosimo izdatneje izredne podpore, da poplačamo družbin dolg in tem načinom s prostejimi rokami delamo še v prihodnje za svoj ljubi rod. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. V Ljubljani, dne 29. julija 1905.

Društvena naznanila.

V Hotinji vasi bo predaval dne 10. septembra ob pol 4. uri popoldne potovalni učitelj g. Jelovšek o govedoreji. Kmetje, pridite poslušat!

Franč Jožefova šola v Ljutomeru. V nedeljo, dne 27. avgusta 1905 (pri vsakem vremenu) po večernicah točno ob 3. uri v gostilniški dvorani g. Kukovca

šolski koncert; „Letni časi“. Dvoglasni zbor s samospeli in d-klamacijami ter s spremljevanjem glasovirja in harmonija. Izvajajo učenci in učenke ljubljanske Franc Jožefove šole. Vstopnina: Sedež I. vrste 1 K, II. vrste 50 h, stojišča 20 h. Čisti dohodek je namenjen „Podpornemu društvu“. Predplačila se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi učiteljstvo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. „Dekliška zveza“ zboruje dne 27. t. m. po večernicah v šoli. K obilni udeležbi vabi vodstvo.

Velenje. Velenjski Slovenci priredijo dne 8. sept. t. l. v proslavo 20letnice družbe sv. Cirila in Metoda veliko ljudsko veselico. Ker je to prva velika slavnost v prid naše šolske družbe in v proslavo njene obletnice v celi šaleški in mislinjski dolini, se pričakuje mnogobrojna udeležba iz cele šaleške in mislinjske doline. — Vzpored in ostale podrobnosti se priobčijo v kratkem. — Odbor.

Čebelarški shod pri Sv. Lovrencu na Dr. p. bo na angeljsko nedeljo, dne 8. sept. ob 3. uri popol. na župnijskem vrtu. Čebelarji vseh sosednjih župnij so uljudno vabljeni k predavanju potovaln. učitelja čebelarkega društva g. J. Jurančiča.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Kmetško bralno društvo slavi dne 10. sept. t. l. 20letnico svojega obstanka. V to svrhu priredi veliko veselico na vrtu Skočjeve gostilne. Mnogo zabave in razveseljevanja se bo nudilo cenjenim gostom. Tudi igra se bo vprizorila. Pridite torej ta dan vsi, katerim je mogoče, ter povečajte slavnost z obilnim prihodom. Nikomur naj ne bode žal truda! Ne bodite zaspani, Slovenci našega lepega trga in okolice, pridite na dan! Pokažite, da je še mnogo krepkih značajev, pokažite, da se v teku 20 let, kar društvo živi, ni izpremenila narodna zavest. Pred 20. leti so ustanovili narodnjaki to društvo, da bi s svojo knjižnico in časopisi širilo tukajšnjim Slovincem duševni obzor ter krepilo in varovalo slovenski življenj. Naj pridejo sedaj tudi oni, ki so bili deležni pri ustanovitvi in si ogledajo plod svojega truda. Pridite rodoljubi iz okolice! Nikdo naj ne bo mlačen in brezbrizen, — „trd bodi, neizprosni, mož jeklen“ — kadar je treba storiti kaj za narod!

V Brežicah uprizori „Čitalnica“ dne 8. septem. glodalisko predstavo „Rokovnjači“.

V Šmartnem pri Slovenjgradcu bo v nedeljo, dne 27. t. m. čebelarški shod, pri katerem bo g. Jurančič predaval o umni čebeloreji. Začetek ob 9. uri zjutraj.

Bralno društvo na Dobrni priredi v nedeljo, dne 27. avgusta po večernicah veselico s petjem, govorom in srečolovom. Igrala bo velika stenska ura z godbo. Pri veselici sodeluje šmartinski pevski zbor.

V Mozirju bo dne 27. t. mes. popoldne govoril potovalni učitelj Fr. Goričan o kmečkem stanu in o gospodarstvu. Predpoldan bo pa govoril v istih predmetih v št. Mihelu.

Rajhenburg. V nedeljo, dne 27. t. mes. priredi brežiški „Sokol“ izlet v Rajhenburg. Zanimanje je že zdaj veliko.

Šolarski koncert v Ljutomeru. Franc Jožefova šola v Ljutomeru priredi v nedeljo, dne 27. t. m. ob 3. uri popol. na vrtu g. Kukovca šolarski koncert. Vprizori se dvoglasna pevška igra: „Letni časi.“ Čisti dobiček dobi šolarsko podporno društvo.

Prostovoljna požarna bramba na Polzeli nanašanja, da se njena tombola z ljudsko veselico, za katero so se že razposlali lepaki, radi nepričakovanih ovir ne more vršiti že 3. septembra. Pač pa se vrši ta veselica zanesljivo tri tedne pozneje t. j. v nedeljo, dne 24. septem. Društvo se nadeja, da ga takrat posetijo v obilnem številu bližnji in daljni gostje.

V št. Ilju pri Velenju se priredi v nedeljo, dne 3. septem. t. l. ob 3. uri popoldne slovesna ustanovna otvoritev bralnega društva v prostorih g. Iv. Kranjca. Sodelovali bodo narodna čitalnica in pevci iz Šoštanja, bralno društvo iz Velenja in Dobrne. Od zadnje imenovanega se jih bo polnoštevilno udeležilo s svojo krasno zastavo. Igrala bo narodna godba iz Šoštanja. Med raznimi govorniki bodo govorili g. dež. poslanec Ivan Vošnjak, g. F. Schreiner, kaplan iz Dobrne, gosp. okrajni načelnik Ježovnik in drugi. Ako bi bilo slabo vreme, se vrši veselica dne 17. sept. popoldan istotam. K obilni udeležbi vabi osnovni odbor.

Listnica uredništva. Črešnice. Hvala, toda mislimo, da če omenjamo čin prijaznosti napram ljudstvu, ni umestno, ga istočasno napadati. Pozdravljeni! — Bizeljsko. Takih zasebnih stvari ne priobčujemo. — Št. Ilj v Slov. gor. Boljše bo, da se storijo potrebni koraki na prihodnjem shodu.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo na gostiji g. Franca Kolarja in Ane Zemljič 1108 K. Ob priliki primicije preč. g. Simona Šimonca na ljubnem dar narodnih kmetov 28 K. — G. Ivan Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu 210 K. — Na Pri-

miciji g. Sinka v Dragotincih se je nabralo 30 K. — Na primiciji g. Trinkausa v št. Juriju v Slov. gor. je potom šaljive dražbe prodal g. župnik Lah petelinovo glavo, katero je kupil v korist družbe posestnik g. D. Koser za 2 K.

Loterijske številke.

Line 19. avgusta: 19, 56, 8, 66, 36.
Trst 19. avgusta: 11, 42, 78, 54, 82.

Tržne cene

v Mariboru od 13. avg. do 19. avgusta 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	60	17	40
rž		14	10	14	90
ječmen		14	10	14	90
oves		14	60	15	40
koruza		17	60	18	40
proso		21	40	22	40
ajda		18	—	18	80
seno		3	50	4	20
slama		3	50	4	—
1 kg					
fižola		—	22	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	58	1	60
maslo		2	20	2	40
špeh		1	56	1	60
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kisl		—	60	—	68
100 glav					
zelje		—	—	—	—
1 kom.					
jajce		—	—	—	7

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilu. Pri vprašanjih na upravništvo se mora pridejati znamka za odgovor.

Proda se.

Gostilna edina v občini, z lepo hišo, za letni izlet, prodaja tabaka, branjarija in popolna koncesija, dober sadonosnik in vrt, blizu mesta in kolodvora, se ceno proda. Sodi tudi za penzioniste ali za kakšnega rokodelca. Naslov pove uprav. 505 5—5

Naravni silivovec I. vrste 50 % močni, 1 liter 1.50 K, II. vrste 40 % liter 1 K, razpošilja čez 10 litrov postavljen franco na postajo Domžale Franc Pustotnik iz Blagovice, p. Lukovica, Kranjsko. Vzorci se pošiljajo franco. 516 6—5

Lepo zidana hiša, še kakor nova, zidani, z opeko kriti hlevi. V hiši je sedaj krčmarski obrt. Hiša ima 4 sobe, shrambo, kuhinjo in zelo veliko klet. Ako se želi, se proda zraven tudi sadni in zelenjadni vrt ter nekoliko njiv za ceno 3500 gld. Hiša je 5 minut od postaje oddaljena. Več se izve pri upravništvu. 541 3—3

Gostilna s popolno koncesijo, novoizdana, lepa hiša, v mestu na Spodnje Štajerskem na najlepšem prostoru, kjer je najboljši promet, se takoj proda pod dobrimi pogoji. Več se izve pri Jožefu Verdniku, Spodnja Nova vas, Slovenska Bistrica. 548 3—2

Hiša tik cerkve sv. Jožefa pri Mariboru, z dobro najemščino in lepim, velikim vrtom, se proda po zelo nizki ceni. Več pove upravništvo. 547 3—2

Nova hiša v švicarskem slogu zidana se proda v Studencih pri Mariboru; obstoji iz dveh sob, ene kuhinje, vrta, svinjskih hlevov in studenca. Več pove Franc Čerič, posestnik v Studencih. 550 5—2

Posestvo, 30 minut od mariborskega kolodvora, noseči amerikaner, gozd, njiva, sadonosnik, pripravnost za mlekarstvo ali vrtnarstvo, se proda. Naslov pri upravništvu. 554 3—2

Lepo posestvo v Hočah pri Mariboru se proda. Hiša z 2 sobama, živinski hlevi, zidani in obokani, studenec, dva vrta, 2 njivi, velik sadonosnik, 5 minut od farne cerkve, mala ura od mesta. — Vulgo Trunk št. 51. 560 2—2

Beli kunec, 13 mesecev star, plemenjak, 6 K; en mlad, 3 mesece star, 3 K in grozdni mlin 30 K, ako se denar pošlje, pošljemo poštino prosto. Jož. Friš, trgovec, Sv. Trojica v Sl. gor. 557 2—2

Posestvo s hišo, v zračnem letovišču Bistrica, eno uro nad Mariborom, pri postaji Bistrica ob kor. želez., obstoječe iz 8 sob, 2 kuhinji, klet, obširno gospodarsko poslopje, hlevi za 5 krav, sadonosnik, travniki (ki dajo krmo za 5 krav), njive itd. se po ceni proda. K temu spada majhen, 8 minut oddaljen vinograd. Kraj je jako dobro obiskan od letovičarjev. Hiša je tik okrajne ceste Maribor-Ruše, na sredi vasi in je posebno sposobna za kako trgovino, posebno za mlekarstvo. Peter Zupančič, posestnik v Bistrici nad Mariborom. 562 3—2

Kovaško orodje, nakovalo (ambos), meh in druge malenkosti se dobe pri F. Primecu v Hotinjavici, pošta Hoče. 577 3—1

Nova hiša, v švicarskem slogu zidana, se takoj proda zaradi preselitve v Studencih Pri Mariboru, 8 minut od Jožefove cerkve. Velik vrt, studenec, 1 kravji, 2 svinjska hleva, kuhinja za perilo, drvarnice, velika klet in branjarija. Vse v najboljšem stanu in na lepem prostoru. Mesečna najemnina 54 K. Izplačati je 5000 K, drugo ostane. Več pove Franc Čerič, posestnik v Studencih, Lembaška cesta. 578 5—1

Dobrodoča pekarija z vsem k pekariji spadajočim orodjem se zaradi družinskih razmer proda. Več pove Janez Šveder, gostilničar, Tezno št. 99, Maribor. 567 3—1

Mala hiša, novoizdana, v bližini juž. kolodvora, obstoječa iz 3 sob in 2 kuhinj, čez pol orala zemljišča ter vse, kar h gospodarstvu spada, se proda za 3200 gld. 1200 gld. ima posojilnica dobiti. Vpraša se naj Wildenrainergasse št. 12.

V najem se da.

Kovačnica, dobro obiskana, se da takoj v najem pod zelo ugodnimi pogoji. Več se izve pri Petru Valnerju, posestniku na Ščavnici, pošta Sv. Ana na Krembergu. 569 1—1

Odda se.

Trgovina špecerijske ali mešane stroke se želi takoj vzeti v najem. Naslov pri upravništvu. 544 6—3

Gostilna v Narodnem domu (Hotel Klemas) v Brežicah se odda takoj na račun. Natančne pogoje pove oskrbništvu Narodnega doma v Brežicah. 575 3—1

Proste službe.

Pridna kuharica, priletna, ki razume tudi vsa hišna dela, želi vstopiti za kuharico v kakem župnišču. Naslov pove upravništvo. 538 4—3

Hlapca za konje, kateri konjerejo dobro razume in bo vsak dan mleko v mesto vozil, priden in dober delavec, se sprejme. Mesečne plače 16 do 18 K z dobro postrežbo. Posestvo Marijinih bratov, Kirchengasse št. 1, Gradec. 543 2—2

Dekle za vse, pošteno, se išče k rodbini brez otrok v trg. Ponudbe pod: A. B. upravništvu lista. 561 2—2

Trgovski pomočnik, uren prodajalec, se takoj sprejme pri M. F. Šepcu v Ormožu. 649 2—2

Učenec, sin poštenih starišev, s primerno šolsko izobrazbo, zmožen slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v večjo trgovino z manufakturnim blagom pri Vinko Šket, Hirska Bistrica, Kranjsko. 555 3—2

Pekarskega učenca, pridnega, sprejme takoj. Naslov pove g. Senekovič na Tezno št. 16, pošta Maribor. 559 3—2

Pekarskega učenca sprejme Bernerjeva pekarija v Mariboru, Koroška cesta. 564 4—2

Nadzornik za večje vinogradsko posestvo med Ljutomerom in Ormožem se išče, ki bi bil popolnoma zmožen novonajane vinograde oskrbovati ter bi ob enem s svojimi ljudmi malo majarijo opravljal. Želi se torej oženjeni s 3—4 delavci. Ponudbe naj se takoj dopošljejo pod „45 Ivanjkovci pri Ormožu in se potem takoj natančneji pogoji naznanijo. 552 2—2

Krojaškega učenca sprejme takoj Simon Mayer v Kamnici pri Mariboru.

Za majarja bi rad vstopil s 13, novembrom t. l. 43letni oženjeni majar z dobrimi spričevali. Ponudbe na upravništvo lista. 566 1—1

Izurjen organist, ki je ob enem zmožen voditi tudi pevsko ali godbeno društvo, z dobrim spričevalom, išče službe. Več se izve pri upravništvu lista. 579 2—1

Razno.

Prva narodna godba v Hočah, polnoštevilna, s slovenskimi komadi, se priporoča slovenskim društvom v mnogobrojno uporabo. Naj bi nas blagovolila slovenska društva podpirati. Svoji k svojim! — Odbor godbe. 580 2—1

Botri!

Najprimernejše birmsko darilo je

Marijino življenje.

Slavospev s podobami, obsegajoč **nađ 11000** verzov.

Speval Matija Zemljič.

Cena s poštnino vred broširanemu izvodu K 2.20, v platno vezano z rdečo obrezo K 3, z zlato obrezo K 4 samo proti predplačilu.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9.60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5.60. 85 48—25

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štatersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs' Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarji Sammerlingova ulica. 62 26—17

Dražba dveh posesti.

I. Dne 11. septembra 1905, ob 9. uri dopoldne se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku na Koroškem dražba Karbun hube v Illicah (Ilmitzen) vl. št. 24 d. o Gradiše, obstoječ iz hiše in gospodarskega poslopja, hoste 21 ha, 56 a 10 m², njive 6 ha, 29 a 28 m², travniki 4 ha, 56 a, 16 m², paše 2 ha, 69 a, 79 m², ki donasa skupaj 97 K 37 h. Prodalo se bo brez pritiklin. Cenjeno je na 4200 K.

Najnižja ponudba znaša 2800 K, pod to ceno se ne bo prodalo. Kupni pogoji so na vpogled pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku, soba št. 2 med uradnimi urami.

1500 K lahko ostane na posestvu. 537 3—2

II. Dne 18. septembra 1905, ob 9. uri dopoldne se bo vršila pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku na Koroškem dražba Pudnich hube v Kogelnigu (Kogelnigberg) vl. št. 44, d. obč. Suha (Neuhaus) obstoječa iz hiše in gospodarskega poslopja, 8 ha, 30 a, 3 m² njive, 6 ha, 17 a, 11 m² travnika, 1 ha, 83 a, 61 m² paše, 19 ha, 14 a, 94 m² gozda. Prodalo se bo brez pritiklin. Cenjeno je na 8000 K.

Najnižja ponudba je 5333 K 32 v, pod to ceno se ne bo prodalo.

Kupni pogoji so na vpogled pri c. kr. okrajni sodnji v Pliberku, soba št. 2, med uradnimi urami.

4000 K lahko ostane na posestvu.

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-8

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in nobeni meščanski in kmečki hiši.

madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducatov) 18 K.

Manj od 12 steklenič se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Tužnim srcem naznanjamo žalostno vest, da je umrla naša nezabna hči

Marija Malis

dne 16. avgusta v 26. letu, po dolgi bolezni, prevedena s sv. zakramenti. Zahvaljujemo se vsem, ki so jo spremljali k večnemu počitku. Zlasti pa za mnogobrojne vence dekletom iz Kasez, Griž in Migojnic. Posebno pa še dvema dekletoma iz Kasez za kupljeni venec. Nepozabno pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin.

V Kasezah, dne 18. avg. 1905.

Pavel Malis
oče.

566 1—1

Antonija Malis
mati.

Zahvala.

Sprojel sem od zavarovalnice „Concordija“ po zastopniku g. Vinko Zormanu pri Sv. Trojici v Slov. gor. vsled ognja točno in popolno odškodnino. Priporočam „Concordi-o“ vsokomur. 563 1—1

Jožef Kramberger.

Kuverte

s firmo
priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Javna zahvala.

Javno zahvalo moram izreči „Slaviji“ za požarno odškodnino milostnima potom, do katere nisem imel nikake pravice, zato me veže dolžnost, slavno banko „Slavijo“ vsemu občinstvu najgorkeje priporočati.

564 1—1

Matjaš Matjašič.

Krasne

krajevne razglednice

lično in fino izdelane
priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Cena 1 komad 10 v, prodajalcem znaten popust.

Zahvala.

Ob bolezni in smrti naše predrage, predobre, nepozabne nam matere

Jožefe Šah,

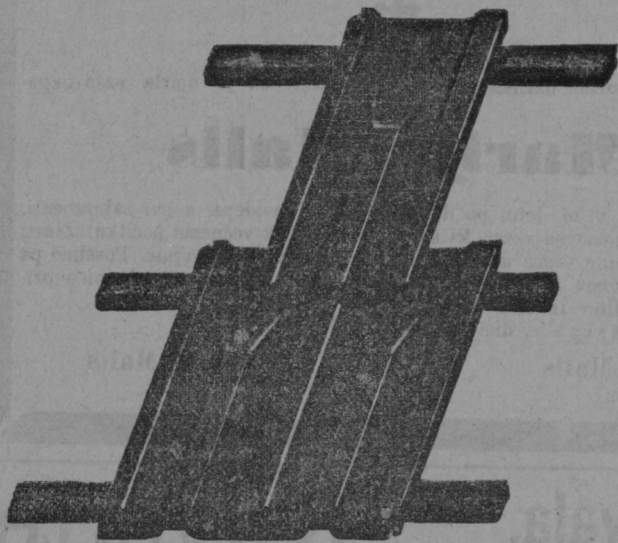
izkazalo se nam je obilo sožalja in tolažbe. Zato se čutimo dolžni, zahvaliti se tem potom vsem, ki so se nas v teh srce trgajočih dneh tako sočutno spominjali. Zlasti zahvaljujemo se mil. gosp. opatu, prečastiti duhovščini, dragim sorodnikom, ljubim znancem in prijateljem ter vsem, kateri so spremljali drago nam pokojnico na zadnji poti. Vsem bodi ljubi Bog plačnik.

Drago nam ranjko priporočamo v blag spomin in molitev.

Teharje - Lisce, dne 19. avgusta 1905.

560 1—1

Žalujoči ostali.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

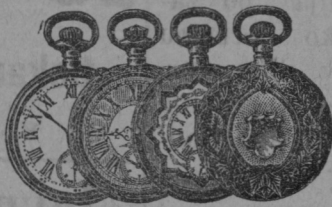
Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

○ Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ○
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.
Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Sprejmejo se zastopniki.
336 20-17 Takošnja in najzaneslivejša postrežba.

Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

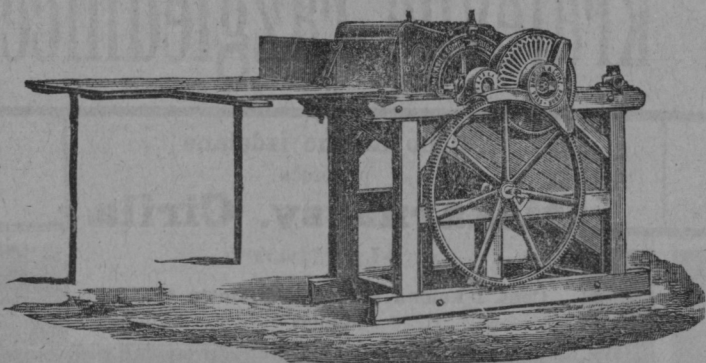
Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

Srebrna remonter-ura od 3 gld. naprej
Nikelnasta Rosskopf od 1.80 „ „
Zlate ure 484 10-4 od 10 „ „

Anton Kiffmann, Maribor
Gosposke ulice — Tegetthoffova cesta.

Posebni ceniki strojev zastoj!

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje
posebno pa 473 6

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice
priporoča

trgovina z železnino **MERKUR**
P. Majdič, Celje.

♦ ♦ ♦ Z a l o g a ♦ ♦ ♦

omar za led, strojev za izdelovanje sladoleda,
surovega masla in prešic za pripravljanje ma-
linovega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive
kapljice sv. Marka se uporab-
ljajo za notranje in zunanje
bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in ote-
kanje po kosteh v nogi in roki ter ozdra-
vijo vsak glavobol. Učinkujejo nedoseg-
ljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih,
ublažujejo katar, urejujejo izmeček, od-

pravijo naduho, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri
in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni.
Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih
in slezih ter koliko in ščipanje v želodec. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz
nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na mater-
nici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.
Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujete
točno pod naslovom: 483 20-6

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotnica se
ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:
1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14 60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K. 5 ducatov (60 steklenic) 17— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato na-
vajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv.
Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretičič, učitelj; Janko Kisur, kr. nad-
logar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja;
Josip Seljanič, seljak itd. **Ustanovljena 1. 1360.**

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Vinorejci

kupujte škropilnice za trte Natrium thiosulfat, nadalje
reapenspapier Phenolphatelein za spoznavanje pravega
časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami,
kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za
prešiče à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h,
za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za
okrepljenje kosti Fluid à 2 K, za okrepljenje po mukah pri
otrpljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti
nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi
encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesiho-
cvet à kg. 1.20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiha, pri

Karolu Wolf, drožerija „pri orlu“

441 10-9 odlikovan z mnogimi zlatimi svetinjami

v **Mariboru** Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.